

Bakalářská práce se zaměřuje na jedno z nejaktuálnějších témat v oblasti měnové politiky, zápornými úrokovými mírami. Až do nedávna byla hranice pro úrokové sazby vyhlášené centrální bankou určena striktní nulou, ale makroekonomické podmínky v některých evropských zemích a Japonsku donutily tamější vedení experimentovat s neprobádaným nástrojem měnové politiky, prolomit tuto hranici a vyhlásit záporné úrokové míry. Zdá se tedy, že hranice není nula, ale pohybuje se někde v oblasti záporných hodnot – a tuto hranici se práce snaží usilovně nalézt. Diskuzi začíná již na počátku 20. století u známého ekonoma Silvio Gesella, pokračuje až do současnosti a nabízí pohled do států, které již v určité formě negativní sazby implementovaly. Dále se zaměřuje na problém zvýšení rizikovosti na finančních trzích související s touto monetární politikou. V neposlední řadě uvažuje i nad problémem substituce elektronických peněz ve prospěch hotovosti, jak ho lze obejít nebo při jaké záporné sazbě by k této situaci mohlo dojít.